

JAWNOGRZESZNY (7) *ai*

a jasne; teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w jawno).

sg m G jawnogrzeszn(e)go (1). ◊ A jawnogrzeszn(e)go (1). ◊ f N jawnogrzesznã (3). ◊ pl N m pers jawnogrzeszni (1). ◊ A m pers jawnogrzeszn(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Odnoszący się do człowieka publicznie przestępującego przykazania, obowiązujące każdego Izraelitę; w okresie intertestamentalnym nadawano tę nazwę również poborcóm podatków i cel; także ogólnie: grzesznik (7) : Słuchayże co thu Ewányeliftá piŕze/ iż tho niewiáftá byłá iáwnogrzeszna RejPos 309; A gdy to vŕzeli oni drudzy/ Izemráli mowiac ku łobie/ iż [Pan] do człowieká iáwnogrzesznego [= Zacheusza] obrocić fie raczył. RejPos 348, 307, 308v.

W charakterystycznych połączeniach: niewiasta (3), człowiek jawnogrzeszny (-a).

a. *W funkcji rzeczownika (3) : Niech też káždy łobie kładźie przed oczy/ bárzo wielką chuc ku modleniu [...] onego Iáwnogrzesznego/ ktory [...] bił tylko pierśi łwe ták sie modlac: Boże bądź miłościw mnie grzesznemu. KuczKat 420.*

W porównaniu (1): Kościołá łluchác muśimy/ iefliże niehcemy być iáko pogánie y iáwnogrzeszni. WujJud 107.

Szereg:»bezecny i jawnogrzeszny« (1): Celniki Zydwie mieli zá bezecne [!] y zá iáwnogrzeszne WujNT 39.

Cf JAWNIEGRZESZNIK, JAWNOGRZESZNIK

KCh